Р Е Ш Е Н И Е
№ 42160

гр. София, 29.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 3 състав,** в публично заседание на 02.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **7113** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл.62, ал.3 от ЗИНЗС.

Образувано е по жалба на Ю. Л. И., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора С. против заповед № Л-03-355-1/15.05.26г. на зам.гл.директор на ГДИН, с която е наредено И. да бъде настанен в Затвора В. за доизтърпяване на наказанието.
Твърди се оспорената заповед да е издадена при липса на мотиви – не са изложени основания защо жалбоподателят е преместен от Затвора С. в Затвора В..
В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата си.
Претендират се разноски съобразно представен списък.
Ответникът – Зам.главния директор на ГДИН, не изпраща представител.
СГП уведомена, не взема становище.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от лице, притежаващо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване ИАА, което я прави допустима. Разгледана по същество същата е основателна.
Предмет на процесното оспорване е заповед № Л-03-355-1/15.05.26г. на зам.гл.директор на ГДИН, с която е наредено И. да бъде настанен в Затвора В. за доизтърпяване на наказанието.
Заповедта е издадена от компетентен орган при условията на надлежна делегация – заповед на л.6

по делото.
Заповедта е постановена при липса на изложени мотиви, в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и следва да бъде отменена.
Не е спорно по делото, че жалбоподателят търпи наложеното му наказание в Затвора С.. За да бъде законосъобразно преместването на същия в Затвора В. следва да е налице някоя от предпоставките на чл.62, ал.1, т.1-5 от ЗИНЗС. В процесната заповед не е посочена нито една от тези законови предпоставки, съответно не са изложени мотиви, които да сочат на наличието на някоя от т.1-5 по ал.1 от чл.62 от ЗИНЗС. Постоянният адрес е релевантно обстоятелство за настаняване в един или друг затвор при първоначалното настаняване на лишените от свобода, но не и при преместване, за което е необходимо да е налице някоя от предпоставките по чл.62, ал.1, т.1-5 от ЗИНЗС.
Разпоредбата на чл. 58 от ЗИНЗС регламентира редът за първоначално настаняване на лишените от свобода в местата за лишаване от свобода с оглед постоянния им адрес. Относимата норма за постановяването на административен акт за преместването на лишени от свобода от един затвор в друг, е тази на чл. 62, ал. 1, т. 1 - т. 5 от ЗИНЗС. Съдът намира че заповедта е издадена при неправилно приложение на материалния закон. Освен, че актът не е обоснован с наличието на фактически обстоятелства за разпореденото преместване на лишения от свобода, липсват каквито и да е било доказателства за съществуването на някоя от материално-правните предпоставки по чл. 62, ал. 1 от ЗИНЗС за постановяването на заповед за преместване - включване в обучения, в курсове за придобиване на специалност, за повишаване на квалификацията или за работа - при изявено желание от лишения от свобода; настаняване на лечение в болнично заведение по лекарско предписание; по молба на близките или на лишения от свобода при промяна на постоянния адрес на семейството или на лицата, с които осъденият поддържа контакти; по предложение на началника на затвора при възникване на психологическа несъвместимост, конфликти със служители или лишени от свобода - пострадали или близки на пострадалите от извършеното престъпление, или при наличието на други важни съображения, свързани с ресоциализацията, с безопасността на лицето и сигурността в местата за лишаване от свобода или необходимост с цел съобразяване с изискванията на чл. 43, ал. 4 от ЗИНЗС.
По тези съображения оспорената заповед следва да бъде отменена.
При този изход на спора на жалбоподателя се следват сторените по делото разноски, като те съставляват заплатена държавна такса в размер на 5,11 евро.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Ю. Л. И., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора С. - Заповед № Л-03-355-1/15.05.26г. на зам.гл.директор на ГДИН, с която е наредено И. да бъде настанен в Затвора В. за доизтърпяване на наказанието.

ОСЪЖДА Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" - [населено място], да заплати на Ю. Л. И., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора С., сумата от 5,11 евро, представляваща внесена държавна такса по делото.

Решението е окончателно.